

והיו מחזיקים לו ישיבה גדולה והוא העמיד תלמידים הרבה והרביץ תורה בישראל, שמה משה עליו אשתו הרבנית הצדקת ע"ה. והבנים שהיה לו מסנה היו כולם מופלגים בתורה והמובחר שבניהם היה דודי הצדיק הגאון החרף ענוותן כהלל מו"ה משה אוללמאן זצ"ל אביהם של הרבנים המאורות הגדולים המפורסמים לשבח הרב מו"ה נח צבי מאנשווערפען שליט"א והרב מו"ה שלמה זלמן מביסמריץ שליט"א:

**אח"כ** נשא זקננו אשה אחרת היא זקנתנו החשובה והצנועה המפורסמת מחצבתה מגזע תרשישים בעהמ"ח חכם צבי ובעהמ"ח ש"ת פנים מאירות הרבנית מרת שרה משארנה ע"ה בת הרב הגביר הנכבד מו"ה יצחק אייזיק ע"ה בן האי גברא יקרא הרבני הצדיק מו"ה עוזר קעניגסבערגער ז"ל מצעהלים, אמרו עליו שזכה לגילוי אליהו ז"ל וינחם זקננו אחרי אשתו כי גם האשה האחרונה היתה דומה לה בצדקתה ובמעשיה הטובים ותהי לו לעזר מקודש:

**לא** עבר עליו יום שלא יחדש חידושי תורה והיה מחבר חיבורים גדולים ורבים על ש"ס ופוסקים והמה בכתובים כתב יד קדשו וגם דרושי חפץ בחכמה ומוסר ואין קצה לאוצרותיו יראת ד' אוצרו, ספרו יריעות שלמה חלק ראשון הדפים הוא בחייו ושלחתי למנה לגדולי חכמי דורו וקבלוהו באהבה וחיבה יתירה והגאון הקדוש אור שבעת הימים בעל דברי חיים זצ"ל אמר עליו בזה הלשון, "אונגערן ווייס גישט וואס זייא פערמאגען" ועל ספרו יריעות שלמה אמר לאחר המיוחד מגדולי תלמידיו של זקני זצ"ל שמעת שיצא ספר גודע ביהודה לאור לא ראה ספר נחמד כהיריעות שלמה מלא טוב מעט ודעת. והגאון המובהק שושן סודות מוהר"י אסאד זצ"ל מכנהו מופלא שבסנהדרין ועמדו בחילוף סכתבים וביום שקיבל מכתב מזקני היה שש ושמת כל היום ומנשק כתב ידו הסהוה ותבענה שפתיו מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי:

**ויהי** כאשר ראה השמן שהצריך הנה מאיר בתורתו וצדקתו עיני הגולה, קם עליו באחרית ימיו ככלות כחו לעת זקנתו ורצה לנגוע בכף ירך יעקב להפוך הקערה ולעקור את הכל וגירה בו אנשי דלא מעלי שיבקשו חדשות להרוס הלכה ולעקור מנהגי ישראל, אז זקננו הגאון הקדוש חידש כנשר נעוריו ויצא ללחום מלחמת ה' כאיש מוויין וגבור מלחמה ויצא נגדם בתרב פיפות, אש דת ואמונת אל חי יקרו בקרבו כאש פלדות להכות חרם את כל הקרב לנתון צורר אחר מאבני מובח ולא הניח לזון אפילו זיו כל שהוא מכל אשר קדוש לעם הקודש. הוא סבל הרבה צער ועגמת נפש כי זרקו עליו המקלקלים חצים ואבני בליסמראות במלשינות ומסירות להוריד כבודו עד עפר ארצה ובא דבר המשפט עד המלכות וד' האוהב צדיקים הסה לב המלך החסיד יר"ה לטובתו של הצדיק הנרדף והנעלב והפסק יצא כל זמן שהצדיק חי חפצו חפץ שמים יקום. ככה יעשה לאיש אשר המלך מלכו של עולם

היה כמו וגבורתו בקדושת תורתו וצדקתו ופעם אחת כשהיה מיסב במסיבה של תלמידיו חכמים הרבה היה סופר ומונה שבחיו של רבו הגדול ולבסוף אמר מה חידוש הוא הלא היה לו נשמת התנא רבי עקיבא.

**מזקננו** נשאר הרבה כתבי קדש ולא בא בדפוס רק ספר "דברי ר"ש" ובסופו נדפס שני קונטרסים נחמדים מבניו הגאונים הנזכרים לעיל. זה הספר מעט הכמות ורב האיכות קראו המחבר "דברי ר"ש" לאמור מה דרכו של עני בפרומה כן הרבר הזה, במקום גדולתו שם ענוהנותו, צלל במים אדירים בים התלמוד לדלות פניניו בין אשר במצפוני תהומות וכל ההוגה בו לא למראה עיניו ישפוט כי אחרי שקידה ויגיעה רבה ימצא מה מאוד עמקי מחשבותיו הפהורים, והגאון רשכבה"ג מו"ה מרדכי בנעט זצ"ל הפליג מאוד בשבח הספר ואמר שהוא נפלא הפלא ופלא ואין לשער גורל העמקות אשר בו ורק חכם גדול בקי בש"ס ירד לסוף דעתו ויבינהו. כן היה דרכו בקודש לכתוב בקצרה וכבר בקשו אותו בניו הגאונים שיתן להם רשות להעתיק את חידושי בלשונם ויתהלכו בהרתבה למען ירוץ כל הקורא בהם, ולא הסכים עמם באמרו כי העמלים בתורה ולומדים ביגיעה ויביוני ומי שלומד תורה בלא יגיעה ועמל אין ברצוני שיביניני:

**אחר** הסתלקותו ישב על כסאו בנו הגדול הגאון המפורסם חרין נשגב וצדיק בכיר, תואר פני מלך מו"ה אברהם אוללמאן ומילא מקום אביו לשם ולתפארת והיה כאשר אברהם שב למקומו בגן עדן הושיבו את בנו הרב הגאון מו"ה דוד על כסאו ניהי דוד בכל דרכיו משכיל על דבר אמת וענות צדק ונתקיים בו ואת צנועים חכמה וישב ימים רבים על כסא אבותיו במנוחה ושלוה ויגיע ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים:

**הבן** הצעיר של זקננו, בעל דברי ר"ש היה זקננו בעל יריעות שלמה בהיותו בן השע שנין למד גפ"ת כאחד הבתורים הכינונים בזמנו ובשנעשה בר מצוה חידש חידושי תורה כאחד הבתורים המופלגים ויש אהנו פנקס אחד סעת ההיא חידושים על כמה סוגיות הש"ס והפנקס הזה היה יקר אצלו אפילו בזקנותו כי זה היה ראשית מלאכתו מלאכת שמים.

**נשא** אשה בתו של הרב הגאון הגדול המפורסם בדורו מו"ה בונם איגר זצ"ל אחיו של הגאון רשכבה"ג מו"ה עקיבא איגר זצ"ל, וקבע דירתו אצל אביו והיה תופש ישיבה ברשות אביו ובהרמונתא דיליה ויצא שמו לתהלה ותפארת, ואע"פ שהיה עוד רך בשנים כבדוהו הגאונים הזקנים שבדור ביתרת הכבוד והגאון הקדוש בעל חתם סופר זצ"ל היה מחבבו מאד כאב את בן ירצוהו והיה רגיל לקראו "אונזר יונגער גאון", כשתי שנים היה רב ברענדעק ואת בנו אשר קלסתר פניו דומה לו הרבני המופלג מו"ה יוסף ע"ה הניח אצל אביו שיתגדל על ברכיו ויהיה רגיל לפניו בתלמוד. משם נתקבל זקננו לק"ק מאקאווא בכבוד גדול כי התורה חביבה בימים ההם,